

మనస్థినల్ని హేళికొండే.

‘గుడాచావినా?’

నన్న అభినందనగే ఉత్తర బరలీల్ల, ప్రతియాగి అవరు నన్నన్న ప్రశ్నాధక దృష్టియింద నోలిదరు.

‘ఏను విషయ?’

నాను గాబిగొండే.

‘నిమ్మన్న భేటియాగలు బందిదేసే...’

‘పికే?’

‘హేణీయే... మనెయల్లి బంటియాగిదే, నిమ్మన్న భేటియాగోణ ఎందు యోచిదే. నిష్ప హేగిద్దిరే?’

తక్షణ ఉత్తర బంతు, ‘చేన్నాగిద్దేనే.’

అవరు బాగిల చోకట్టినింద సరియుక్తిరలీల్ల. ననగే ఒళగే బరువంతే హేళుక్తిరలీల్ల.

‘ఒళగే బరబహుదే?’ నానే కేళిదే.

‘ఒళగే బరబహుందిద్దియ?’

‘హౌదు, అదహే బందిదేనే. నిమ్మ ఒప్పిగేయిదేయే?’ నాను వినయింద హేళిదే, ‘స్వారి, నాను నిమగే మోదలే తిళసదే ఇద్దుక్కిధ్వతే బంచే. నిమగే పోణో మాడి బరబేటత్తు...’ నాను వాతావరణవన్న తిళగొలిశలు యుథిసిదే.

అవరు చోకట్టినింద వక్కకై సరిదరు. నాను మనసోలగే బరలు అనుమతి లభిసతు. నాను సకోలజింద అవరన్న హింబాలిసిదే.

అవర మనే లాస్ఫ మనెయవే దొడ్డెదాగిత్తు. బందు లిపిగౌ రూమా, బందు బేడొ రూమా, బందు ఆఫిస్సో రూమా; మూరు కేళణగళ మనే. మనే దొడ్డెదాగిద్దరూ, తుంబా వ్యవస్థితపాగిత్తు. చిక్క బాలునియల్లి హేచ్చు ప్రమాణిదల్లి హమిని గింగెలిధ్యు, ఒయు క్షేతోపంతే తోరుత్తు. మనెయల్లి ప్రాక్తిక వాతావరణిత్తు. అలంకారికెయల్లి కోస్టుగళిగే హితవేసువ ఆకాత, సముద్ర మత్తు హసురు బణ్ణగళన్న ప్రయోగిసలాగిత్తు. హమ్మిన చాపేగళు, సుందర పేంటిగౌ, బణ్ణ బణ్ణద కుతనాగళు, దింబుగళు, టీరాకోణాడ హమిని గింగెలిధ్యు. మరద సోఫ్టు, టీబల్లా, క్వాంటల్ హోల్డర్లో మత్తు ఇష్టిరెర కలాతక్ వస్తుగళు మనెయ ఆకఫాసేయన్న హేచ్చెస్తిద్దవ.

‘నిమ్మ మనే తుంబా సుందరవాగిదే. నిమగే గ్రీనరి ఇష్ట అంత అన్నిసుతే’ నాను మనెయన్న గమనిసుత్తు హేళిదే.

‘థ్యాంకో యూ!’

‘ఇదు నిమ్మ స్వంత మనెయే?’

‘అల్ల! బాగినే మనే. ఆదరే నానిల్లి కళేద ఇష్టత్తు వషణగళింద ఇద్దేనే, ఇదు నన్న మనయేందో అన్నిసుతే.’

‘ఎలిగెంటో లుకో. నిష్ప మనెయన్న తుంబా

సుందరవాగి అలంకరిషిద్దిరో’ మత్తొమ్మ హేళిదే.

‘చేసిగేనే నాను మేడిటరేనియున్ ధీమ్మ ఆధారదల్లి మనెయన్న అలంకరిసుతేనే. నమంబర్ బందాగ క్రీస్తోమస్ ధీమ్మ ఆధారదల్లి మనెయన్న అలంకరిసుతేనేఁ అవరు గవచిదింద హేళిదరు, ‘ప్రతి బారియూ హోస ప్రయుతవన్న మాడుతేనే నస్తిల్లిరువ సిమిత సలకరజెగళిందలే మనెయన్న అలంకరిసుతేనే.’

‘వాహా! క్రీస్తోమస్ నల్లి మనెయన్న యావ రితియల్లి అలంకరిసుత్తిరో?’

‘క్రీస్తోమస్ బందాగ నోఱువేయంతే...’ అవరు ముగుళ్లక్కరు.

అవర ఉగురుగళల్లి సూక్ష్మవాద నేలాపాలిలో కాణ బరుత్తిత్తు. అవర క్షేకలుగళు సుందరవాగిద్దవ; అవరు ఇద్దిగ తానే బ్యాటి పాలర్సోనింద అలంకరిసొండు బందంత కాణుత్తిత్తు. అవరోబ్బ విలాసి మహిళయింద తోరుత్తిత్తు. ప్రతియోందు వస్తువినల్లి అవర సోందయప్రశ్న ఎధ్య కాణుత్తిత్తు. బందు నాయింయన్న సాకిధరు, అదు నస్తన్న నోడి బోగాళతు. ‘అచ్చి, నో నో...’ అవరు నాయింయన్న సమాధానపడిందరు. నాయి శాంతపూటింపాయితు.

‘ఇదర హేసరు అచ్చియే?’ కేళిదే.

‘హౌదు.’

‘ఇదక్కే ఎష్టు వషణ?’

‘చిశు తింగళు. ఎరదనేయ తింగళినల్లిద్దాగు, నన్న ఒళగే బందిత్తు.’ అవరు నాయింయన్న ముద్దిసిదరు.

లారా చేన్నాగి అల్లదిద్దరు, తక్కుమట్టిగే సాకాద ఇంగ్లిష్ మాతనాడుత్తిద్దరు. లాస్ఫ అవరన్న ‘ముఅ’ ఎందు కరెరుత్తిద్దు. నాను అవరన్న ముఅ ఎందు కరెరుత్తిద్దు. ననగే అవర మోదల హేసరిందలే అందరే ‘లారా’ ఎందే కరెరువంతే. మనెయ ఎదురు కెమలాళన్న మనే కరెతందేవ. మనెయ ఎదురు కెమలాళన్న హిదిదు నావు ట్రాక్సీయింద కేగిలయువాగ ట్రాక్సీయింద వను ఈ కాద్రా అన్న నమ్మెడేగి చూచి, నాను ప్పునరలో హోమ్ సంక నడేసుత్తిద్దేనే, ప్రీ బుంగంగో సంక మాడికోల్లోని అంద.’

‘హోమ్ నల్లిడబమదు ఎందిద్దారే. ఫిలిపో ఒష్టుదే, నాను అవరన్న మనేగి కరెదుకోండు హేగుత్తేనే, ‘హోమ్’నల్లి బిడల్ల ఎంద అవను తుంబా ఒళీయ గండ..

ఎల్లరొగొ ఫిలిపో అంత గండ సిక్కిద్దరే... ఫిలిపో ననగల్లపన్న పోణో మాడి తిళింద. నానూ ఆస్తుతేగి హేడే. అవణన్న మనేగి కరెదుకోండు బందేవ. బడపాయిండ...’ లారా తన్ కుతాద జేబినింద బందు కాద్రా హోరతేగద హేళిదరు, ‘నోఁచు, ఇదర అగత్య యావాగ ఆగుతే అంత?’

నాను కాద్రాన మేలే దృష్టి హరింది : ‘ప్సో.ప్సో. ప్పునరలో సంఖేస్సా...’

‘హేగి హేళ్లేడి...’ అవరన్న తడదే.

‘జీవనద పరమ సత్య ఇదే ఆగిదే... మనుషునేగి అంత్యదల్లి ఇదర సేవే అగత్వాగుత్తేదే.’ అవరు దార్జనికరంతే హేళిదరు. నంతర ననగే అవరు ఆస్తుతేయింద మనేగి బంద కథేయన్న హేళిలారంభిందరు, ‘నమగి ఆస్తుతేయ ఔయలున్న శిగలీల్ల. ఔయలున్నగళల్లిల్లపూ హోరగి హేగిద్దపు. ఔయలున్నగా కాయిరి, ఇస్టేన్న బందు కథించిత్తు. ఆగితు కథించిత్తు. అవరు నాయింయన్న సాకిధరు, అదు నస్తన్న నోడి బోగాళతు. ‘అచ్చి, నో నో...’ అవరు నాయింయన్న మాడికోల్లోని అంద.’

‘ఆ ట్రాక్సీ ట్రైవరో తుంబా ప్రాక్టికలో మనుషునాగిరబేసం...’ ఎందే.

‘హౌదు, బేకాదరే అవను కెమలాళన్న సాయువువాడశే మోదలే అవశ అంతిమ సంఘావణు మాడుత్తిద్ద’ లారా హేళిదరు.

ననగే నగు ఉళ్ల బంతు. నగువన్న తడచేకొళ్లు ప్రయుత్తిసుత్తు హేళిదే. ‘స్వారి’

లారా చేన్నాగి అల్లదిద్దరు, తక్కుమట్టిగే సాకాద ఇంగ్లిష్ మాతనాడుత్తిద్దరు. లాస్ఫ అవరన్న ‘ముఅ’ ఎందు కరెరుత్తిద్దు. నాను అవరన్న ముఅ ఎందు కరెదాగ అవరు, ననగే అవర మోదల హేసరిందలే అందరే ‘లారా’ ఎందే కరెరువంతే. హేళిదరు.

‘నిష్ప ననగే తాయియల్ల, నిష్ప ననగే అత్తే, అత్తే తాయిగి సమానరు’ ఎందే.

‘నిష్ప ననగే అంత్తు ఎందే.

‘నావు ఇదన్న ఒష్టల్ల. నిన్న ననగే లారా ఎందే కరే అవరు తమ మాతిగి ఒత్తు కొదుత్తా హేళిదరు.

‘సరి, నిష్ప ప్రధంతేయే ఆగలి, లారా...’ ఎందే. అవరు ముగుళ్లక్కరు.

‘నిష్ప ననగే అంత్తు ఎందే.

‘నిష్ప సమేకందర హేండి హేగిద్దారే?’

‘కెలువా?’

‘హౌదు.’

‘అరోగ్య సరియల్ల. నిన్న అవశు ఆస్తుతేయింద మనేగి బందిద్దాళే.’

‘ఇదు సంరి...’

‘అల్ల’ లారా దుబివింద హేళిదరు,

‘ప్పెద్దు ప్పుష్టవాగి, బేకాదరే అవణన్న